

Sporten is een keuze... maar niet voor iedereen

DOOR ROBIN RAUWS

Ik ben een niet-sporter; het is simpelweg niet mijn ding. Is het erg dat ik niet sport? Wat mij betreft niet. Want hoewel ik niet naar de sportschool ga, voetbal of aan calisthenics doe, beweeg ik genoeg en voldoe ik aan de beweegrichtlijnen. Bijvoorbeeld door veel wandelend en fietsend te doen.

Maar waar dit voor mij een keuze is, kunnen sommige andere Nederlanders deze keuze niet maken. Bijvoorbeeld een deel van de Nederlanders met een beperking, van wie 23 procent wekelijks sport en 21 procent aan de beweegrichtlijnen voldoet, tegenover ongeveer de helft van alle Nederlanders.

Wat maakt dat een groot deel van de Nederlanders met een beperking weinig of niet aan sport doet? Bijvoorbeeld te weinig energie hebben, sport te presta-

tiegericht vinden en een te klein sportaanbod. En dat niet alleen: toegang tot sporthulpmiddelen, financiële ondersteuning, sportvervoer en sportaccommodaties zijn belangrijke randvoorwaarden om te kunnen sporten waaraan nog lang niet altijd wordt voldaan. Vanuit het Sportakkoord zijn sportorganisaties, belangenorganisaties, gemeenten en het Rijk al bezig om die randvoorwaarden te waarborgen.

Maar niet alleen de toegankelijkheid van sport zelf is een probleem: dat is ook de bereikbaarheid ervan, bijvoorbeeld door een gebrek aan geschikte auto- of fietsparkeerplaatsen, locaties die niet met het openbaar vervoer bereikbaar zijn, of gaten, hobbels en barsten in de openbare weg. Activiteiten die mij helpen genoeg te bewegen – wandelen en fietsen – worden hierdoor voor deze groep ook nog eens lastig. Om nog maar te zwijgen over de moeite die het kost om aan een aangepaste fiets of een geleidehond te komen.

Nederlanders met een beperking ontbreekt het hiermee niet alleen aan mogelijkheden om te sporten of te bewegen, maar ook aan de kans om te profiteren van de gezondheidsvoordelen van een actieve levensstijl. Dit draagt bij aan de gezondheidskloof en kansenongelijkheid tussen Nederlanders met en Nederlanders zonder beperking.

Laten we dus, na afgelopen september op het matje te zijn geroepen door het VN-comité aangaande het VN-verdrag Handicap, deze groep Nederlanders hoog op de agenda zetten en werken aan échte toegankelijkheid en kansengelijkheid. Zodat meer Nederlanders ervoor kunnen kiezen om te sporten of te bewegen, op een manier die bij hen past. ●

Robin Rauws is junior onderzoeker bij het Mulier Instituut.